

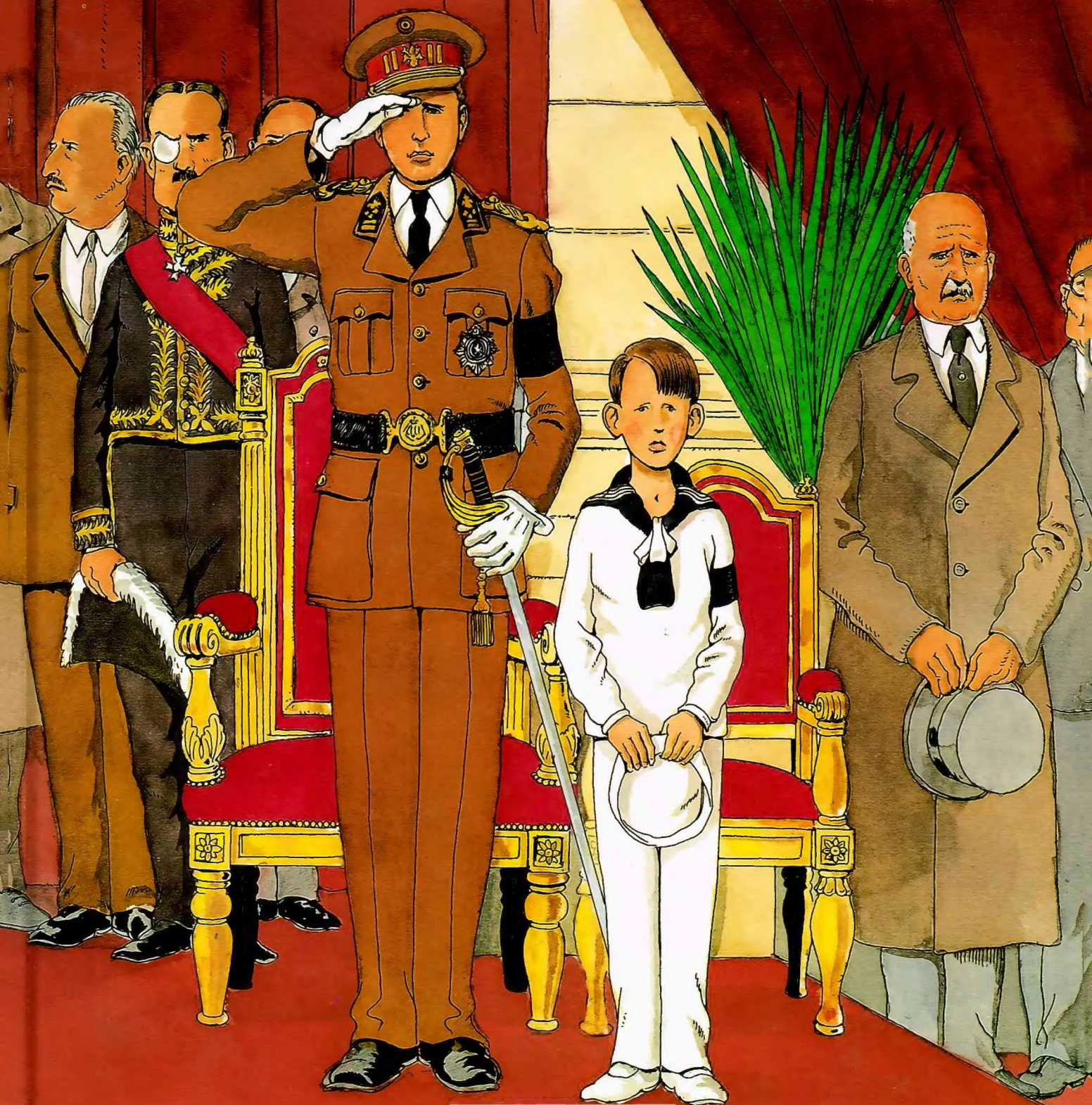
BERNARD COPPENS

BENOIT DESPAS

BOUDEWIJN

DE GLIMLACHENDE KONING

1930-1951

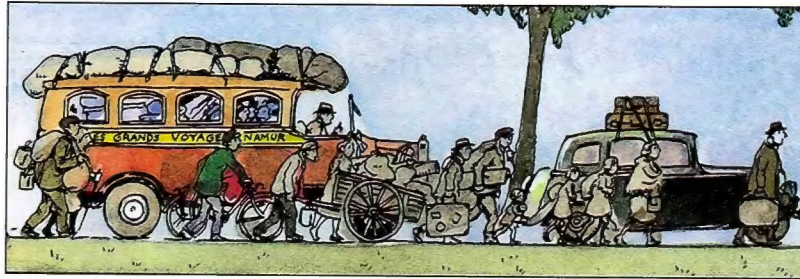


Hélyode

BOUDEWIJN

DE GLIMLACHENDE KONING

1930-1951

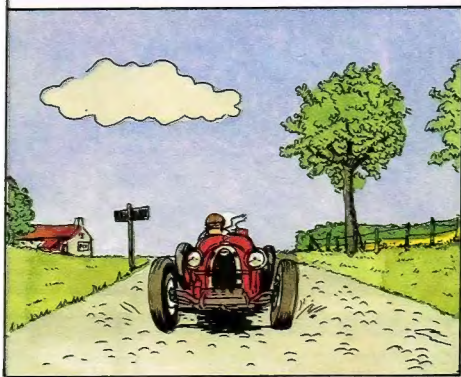


TEKENINGEN : BERNARD COPPENS
SCENARIO : BENOIT DESPAS
KLEUREN : PATRICE COURCELLE

Hélyode



7 SEPTEMBER 1930. PRINS LEOPOLD IS OP WEG NAAR DIKSMUIDE OM ER HET STANDBEELD VAN GENERAAL JACQUES, HELD VAN DE EERSTE WERELDOORLOG TE ONTHULLEN.



MAAR IN OOSTENDE ...



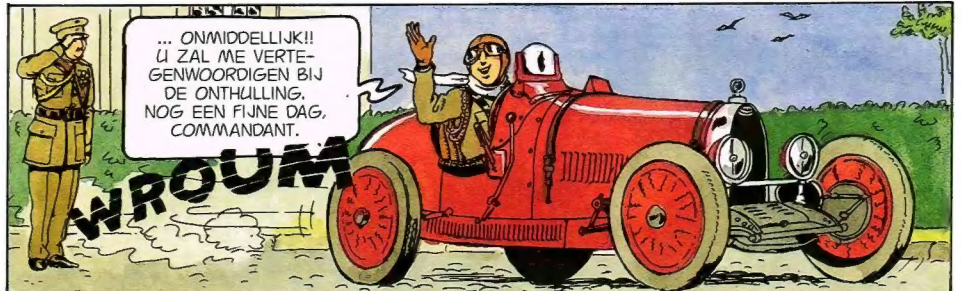
HET SPIJT ME, HOOGHEID, DAT IK UW REIS ONDERBREEK. EEN TELEGRAM VOOR U.

DANK U, COMMANDANT.

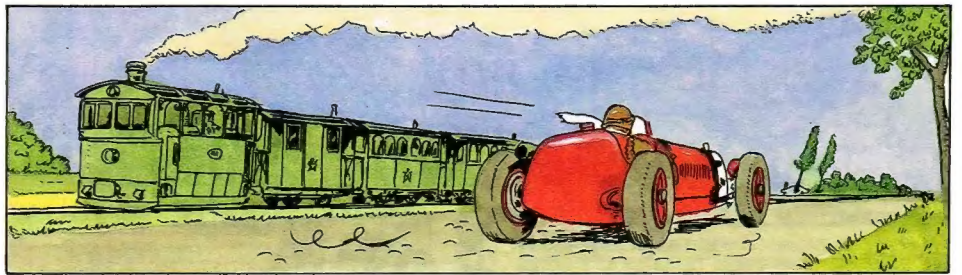
MIJN ECHTGENOTE KAN ELK MOMENT BEVALLEN!



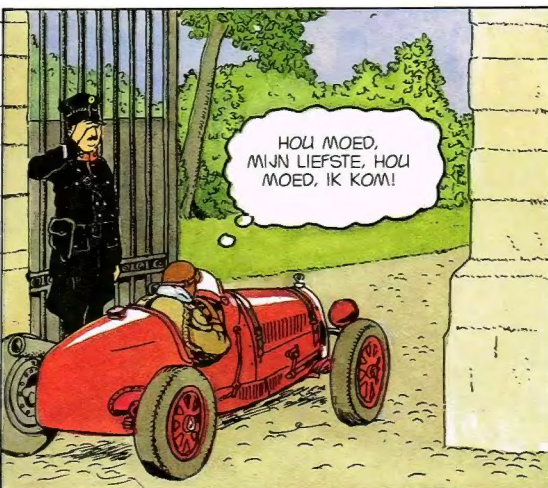
IK MOET TERUGKEREN ...



... ONMIDDELIJK!! U ZAL ME VERTEGENWOORDIGEN BIJ DE ONTHULLING, NOG EEN FIJNE DAG, COMMANDANT.



HOU MOED, MIJN LIEFSTE, HOU MOED, IK KOM!



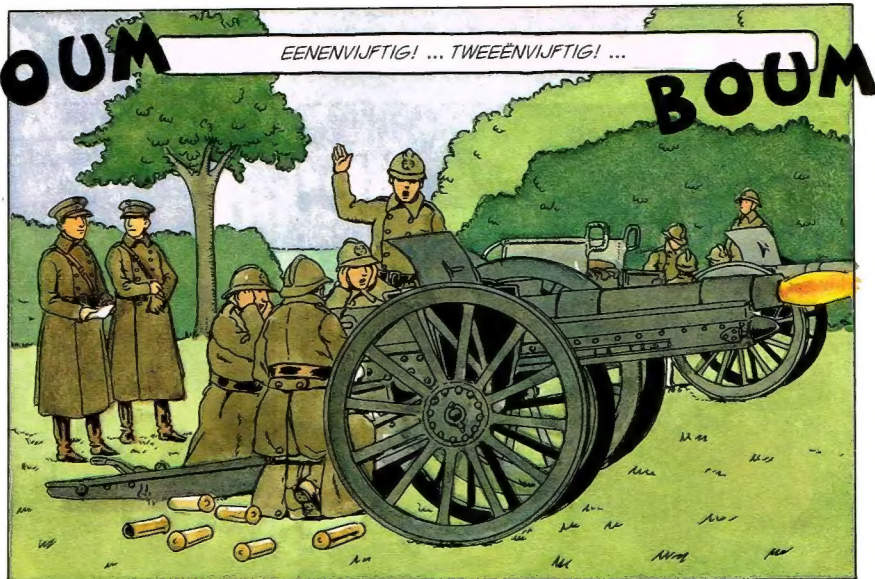
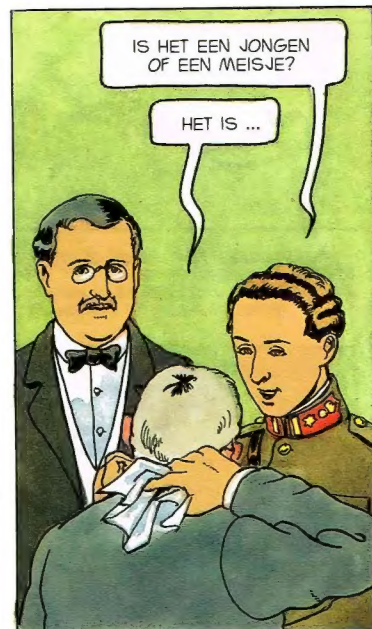
VADER, HOE IS HET MET HAAR?

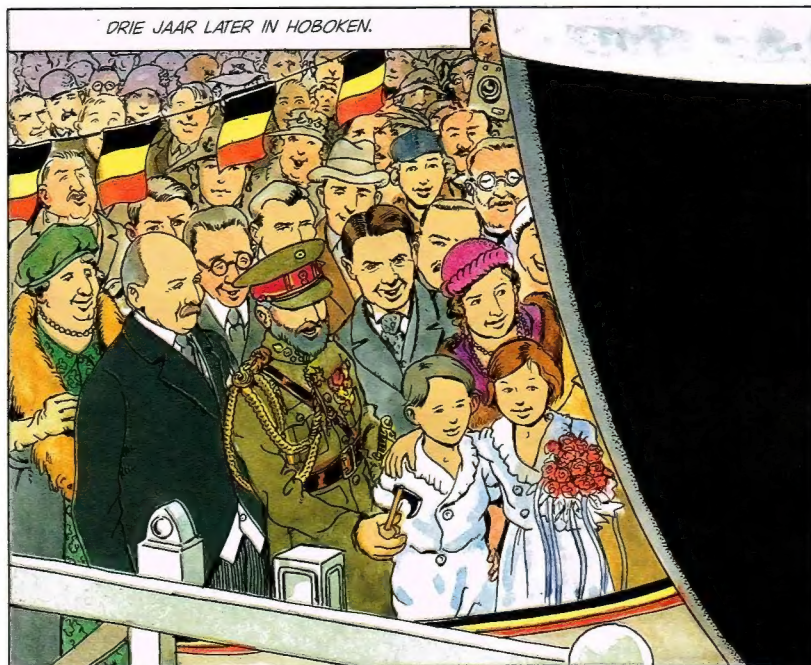
DE DOKTERS ZORGEN VOOR HAAR, LEOPOLD.



LAAT ONS IN HET PARK WANDELEN, HET WACHTEN ZAL ER MINDER ZWAAR VALLEN.







MARCHE-LES-DAMES, 17 FEBRUARI 1934.

WACHT OP MIJ IN DE WAGEN,
VAN DYCK, IK BEN OVER EEN
LIJRTJE TERUG.



EN NU
IS HET
AAN ONS!



LIEVE HEEMEL!
WAT ...!?

A
A
A
A
A
A



REEDS KWART OVER
VIJF ... DAT IS NIET
NORMAAL.



NIEMAND ... ER MOET IETS
GEBEURD ZIJN! IK MOET
ABSOLUUT VERSTERKING
HALEN!!

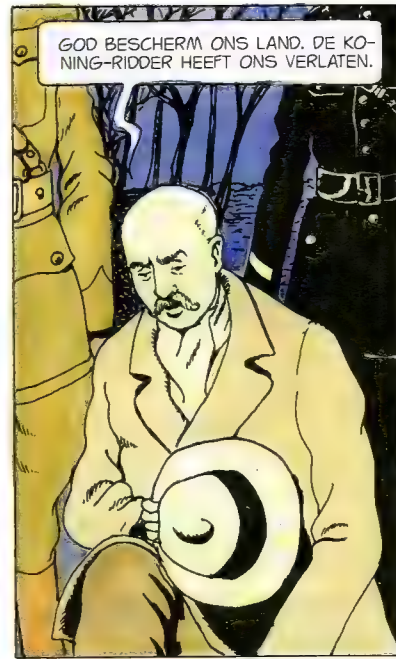


EN DE HELE NACHT ...

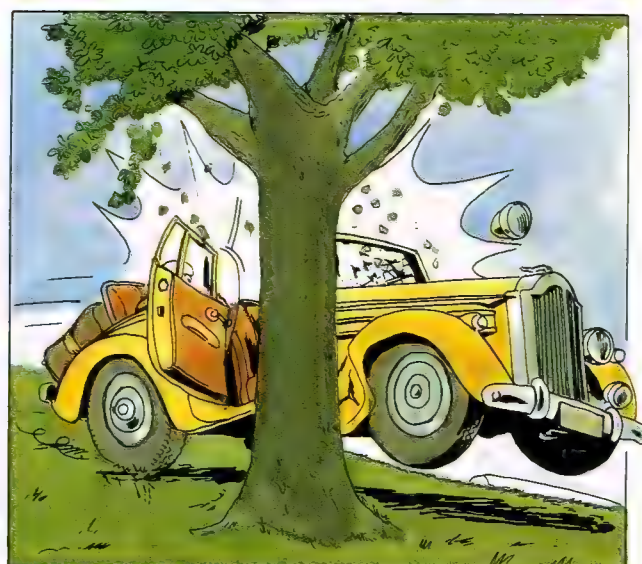
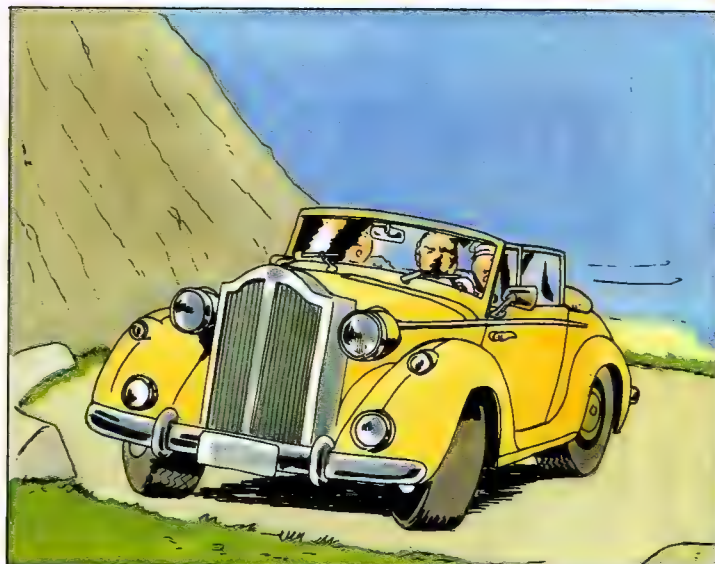
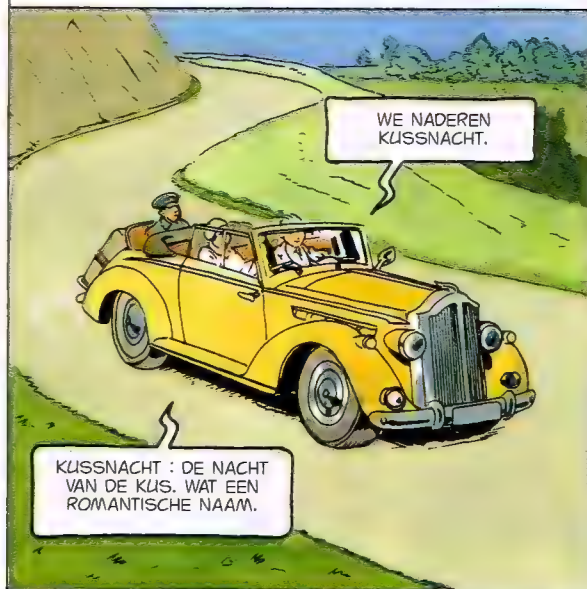


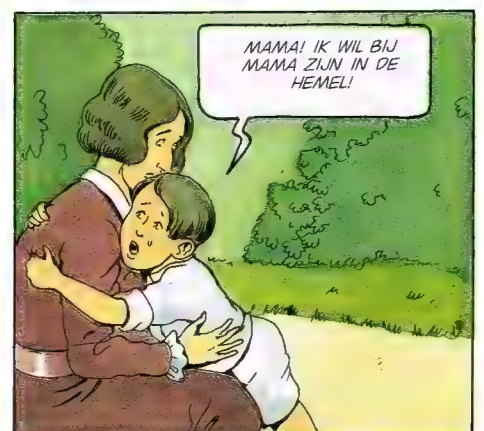
EEN TOUW!
HIJ KAN NIET VER ZIJN!
SNEL, NAAR HIER,
DAT LICHT!

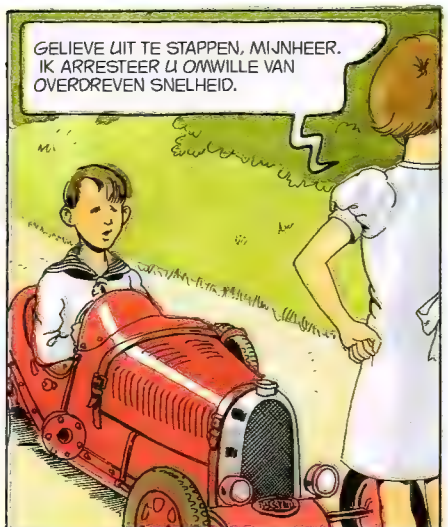
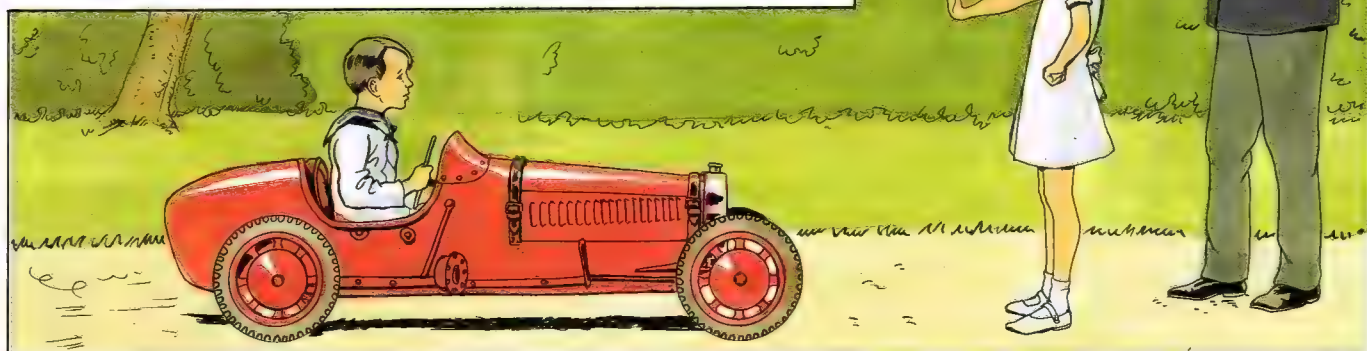
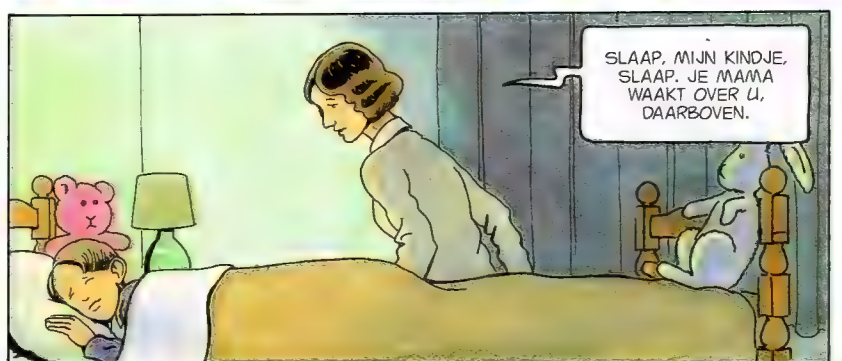




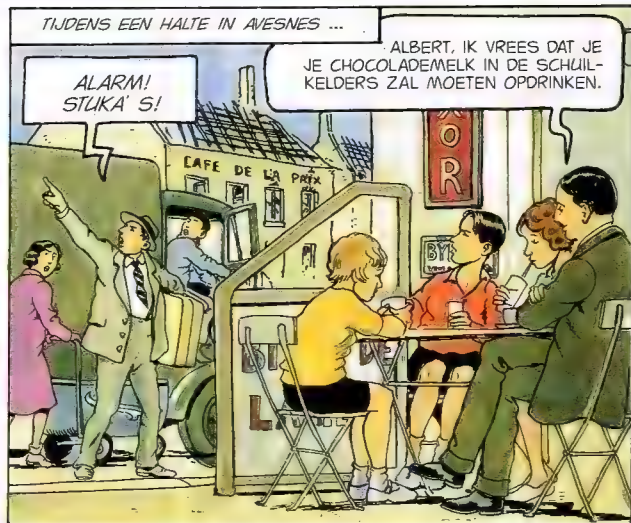
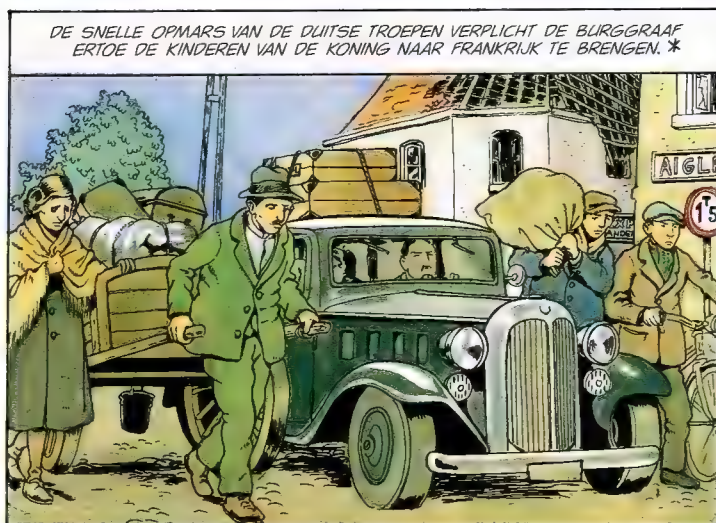
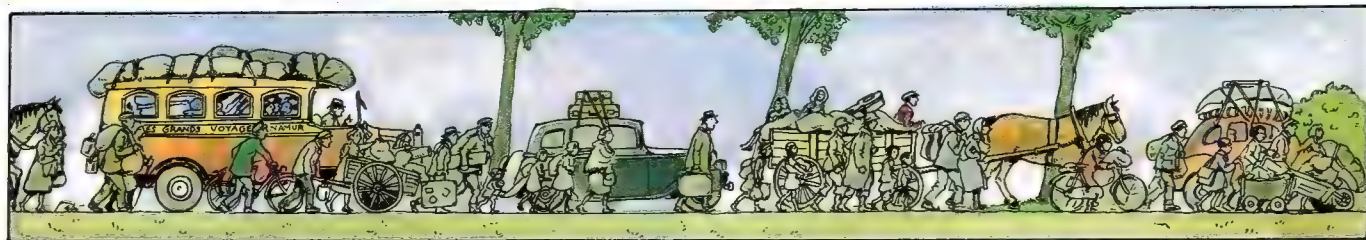
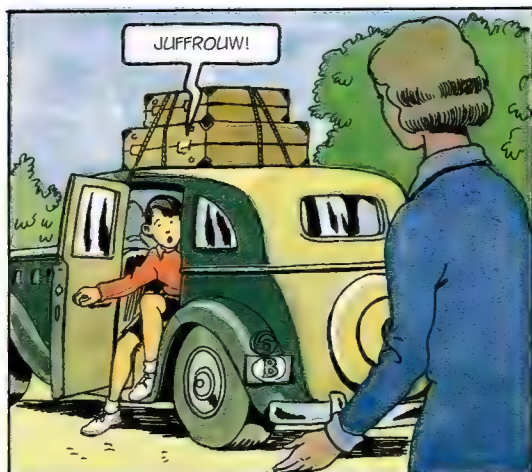
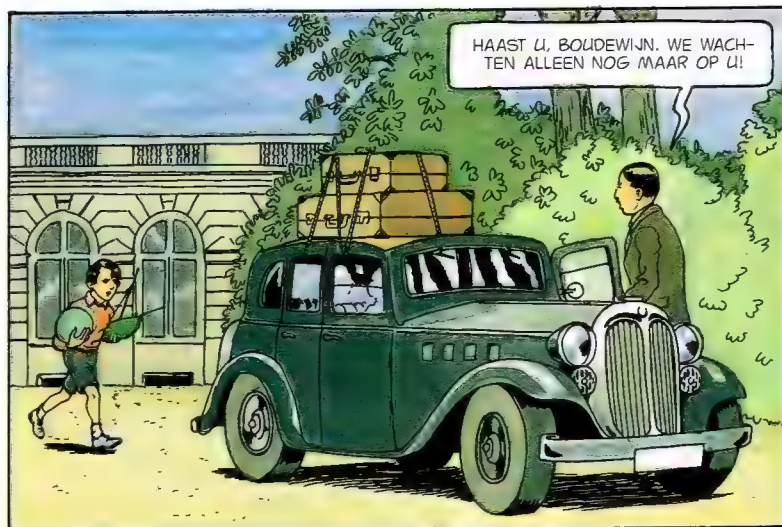
MAAR HET NOODLOT LEEK DE KONINKLIJKE FAMILIE WEL TE
ACHTERVOLGEN. TIJDENS EEN VAKANTIE IN ZWITSERLAND ...

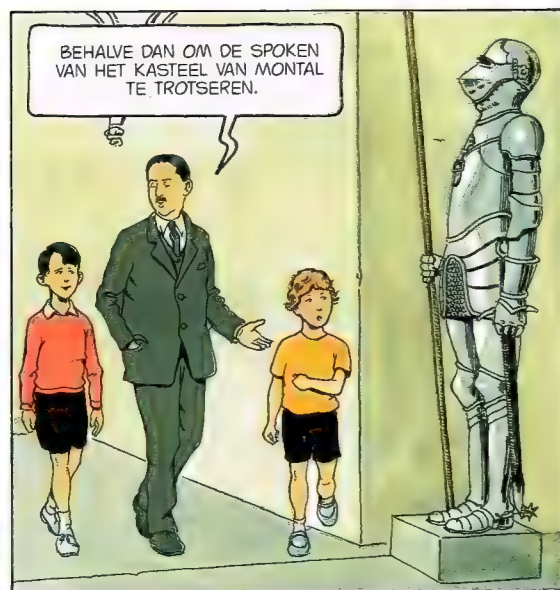
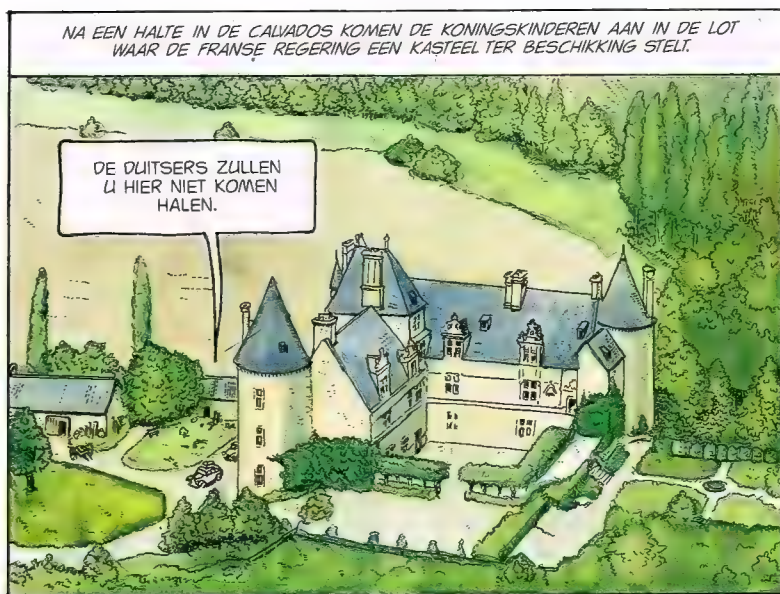


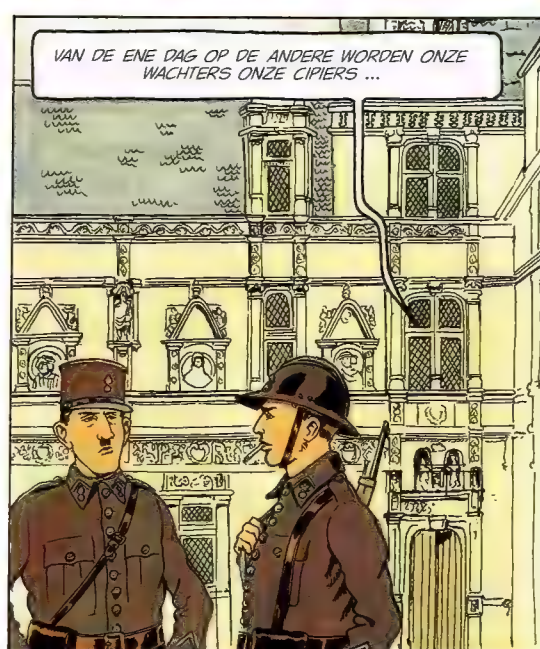
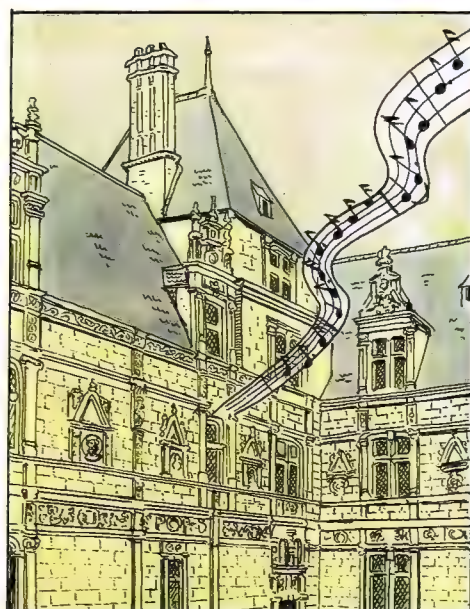
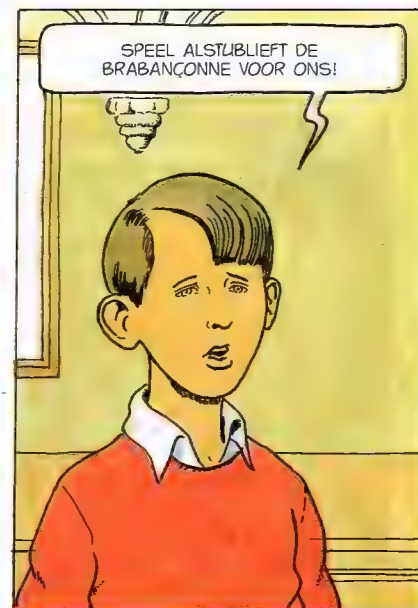
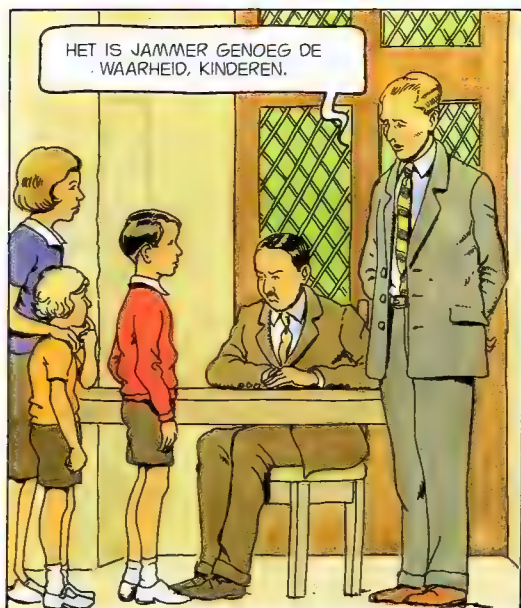


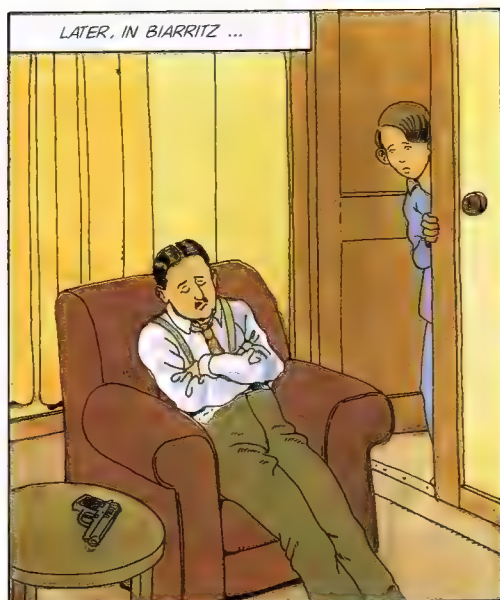


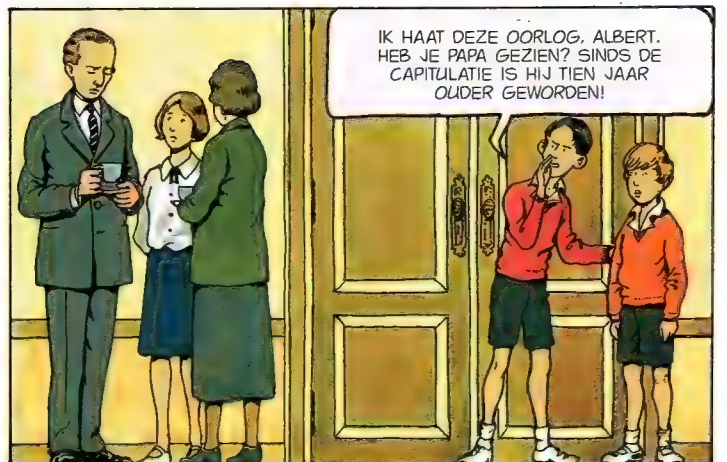
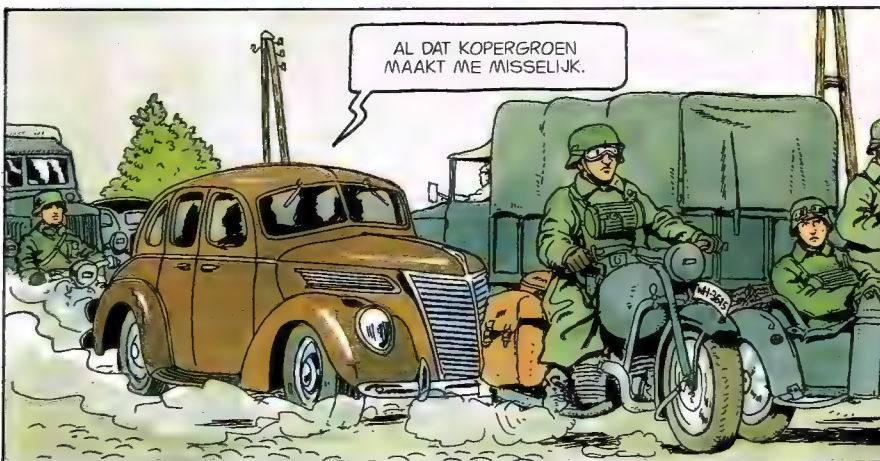
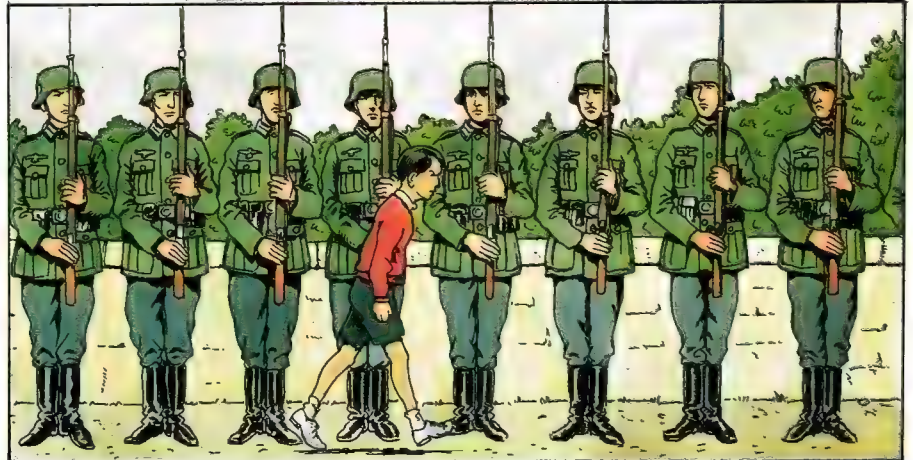


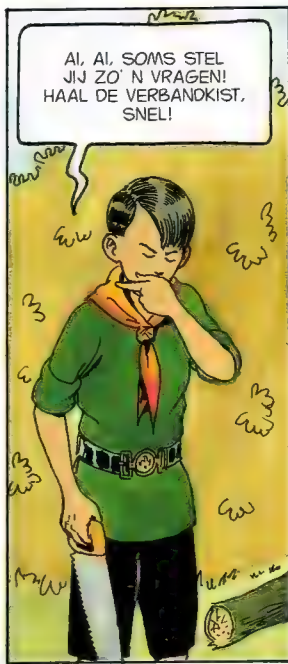
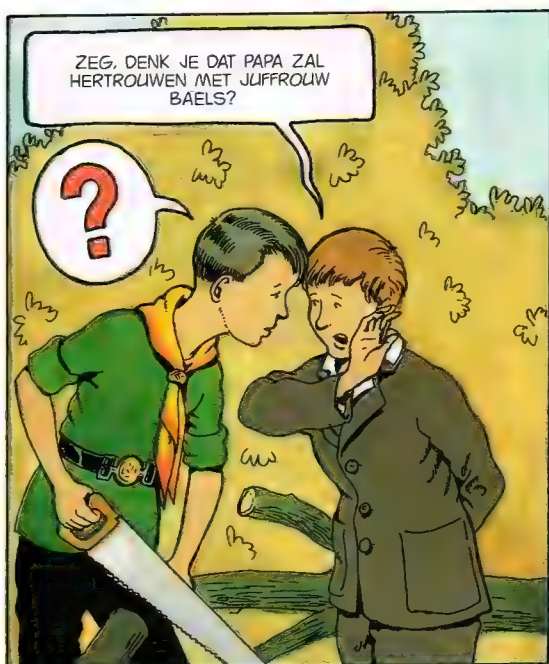
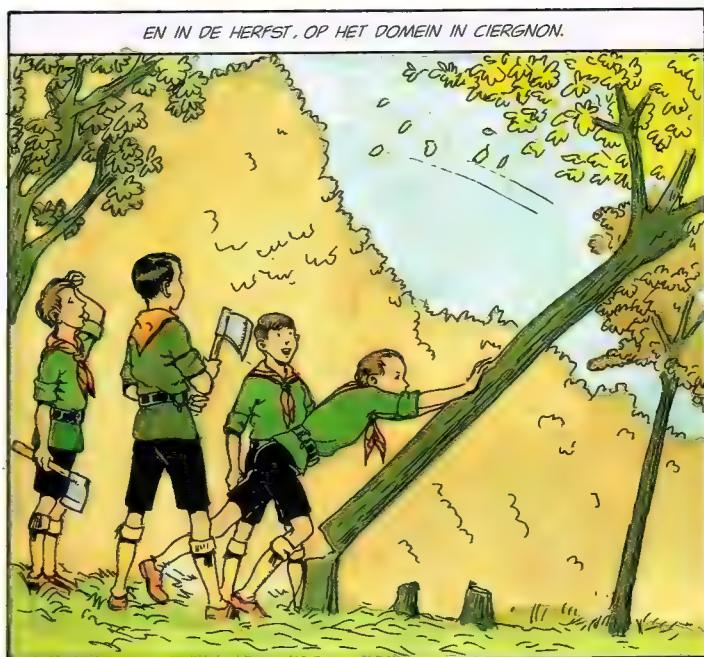




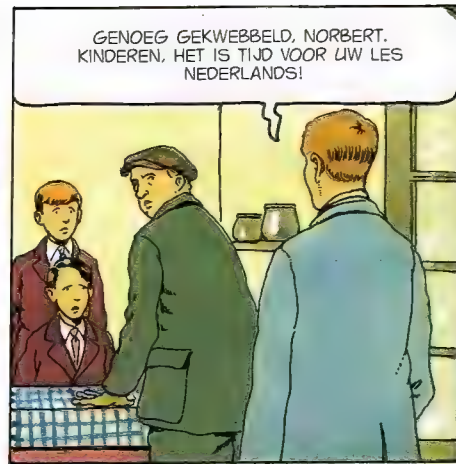




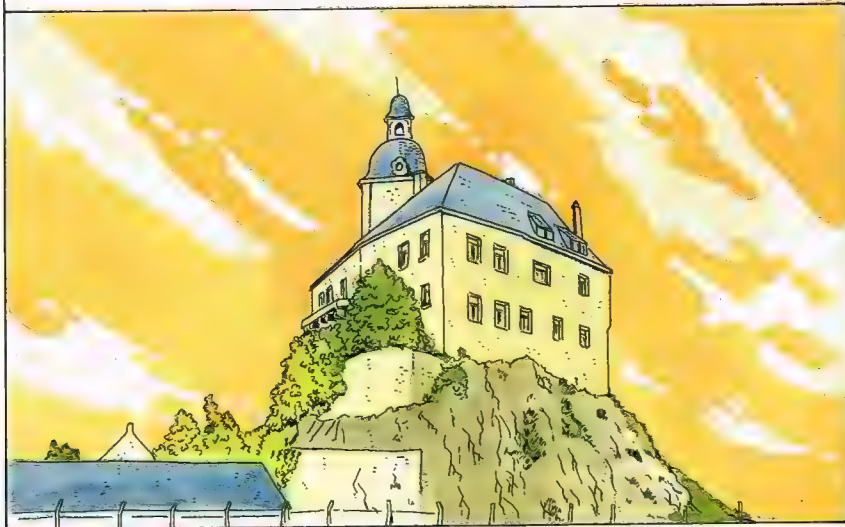








DE KONINKLIJKE FAMILIE EN ENKELE PERSONEN VAN HET GEVOLG WERDEN IN HET SINISTER SLOT VAN HIRCHSTEIN OPGESLOTEN.



OPGESLOTEN ALS BEESTEN!
DE PRINSEN ZULLEN ZICH TER
DOOD VERVELEN. TENZIJ ...

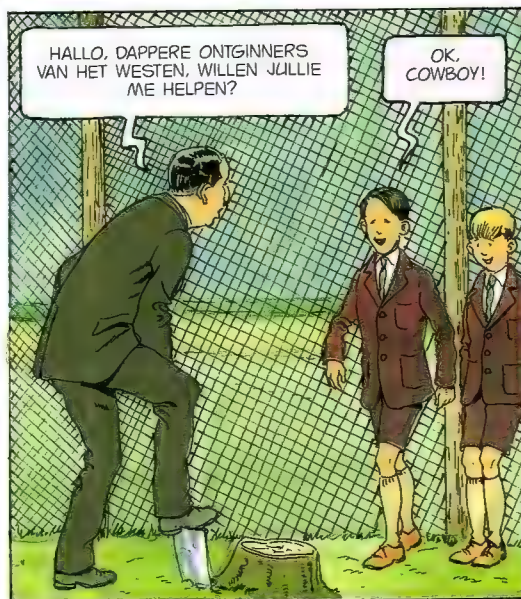


MET DEZE SCHOPPEN MOET
HET LUKKEN.



HALLO, DAPPERE ONTGINNERS
VAN HET WESTEN, WILLEN JULLIE
ME HELPEN?

OK,
COWBOY!



UNGLAUBLICH!! WAT
EEN VERMETELHEID!
IK MOET DE OBERSTURM-
BAHNFÜHRER VERWITTIGEN.



HALT!

?

?



IK DACHT NIET DAT U ZO STOM ZOU
ZIJN OM EEN ONTSNAPPING BIJ KLAAR-
LICHTE DAG TE PROBEREN. BURGGRAAF!

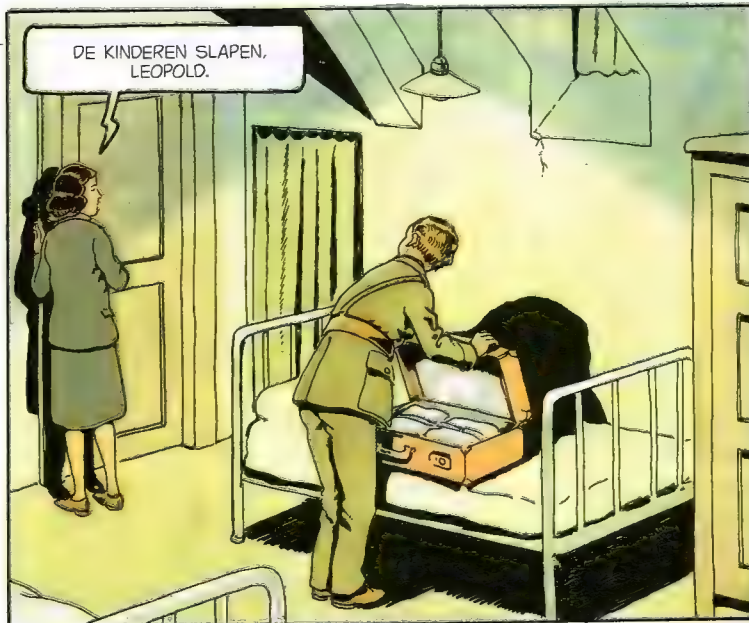
DEZE SCHOPPEN
WORDEN IN BE-
SLAG GENOMEN!!



BESCHOUW DIT INCIDENT ALS EEN
WAARSCHUWING! ER KOMEN
GEEN ANDERE MEER!







DE KINDEREN SLAPEN,
LEOPOLD.



OH, LEOPOLD. WANNEER
ZAL DEZE VRESELIJKE
OORLOG NU VOORBIJ ZIJN?

IK WEET HET NIET, LILIANE. IK WEET
ZELFS NIET OF WE NOG HET EINDE
ERVAN ZULLEN MEEMAKEN. MAAR
WE MOETEN BLIJVEN VERTROUWEN
HEBBER.



DE KONINKLIJKE FAMILIE WERD IN STROBL,
OOSTENRIJK, OPGESLOTEN.

DE
SS'ERS LIJKEN STEEDS
ZENUWCHTIGER.

ZE BIJTEN NOG
SNELLER -
AATCHOUM -
DAN HUN HONDEN.



WEL WEL, JE ZOU
ZEGGEN DAT WE BE-
ZOEK KRIGEN ...



MEVROUW, IK HEB VERNOMEN DAT
MEERDERE LEDEN VAN UW FAMILIE
ZIEK ZIJN.



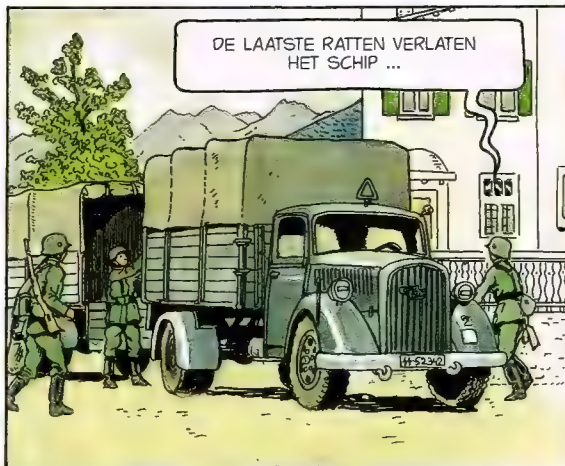
U LIJDT WELLICHT AAN EEN TEKORT
AAN VITAMINEN. DE DOKTER HEEFT
OOK DIT VOORGESCHREVEN. NEEM
ER MAAR ALLEMAAL VAN.

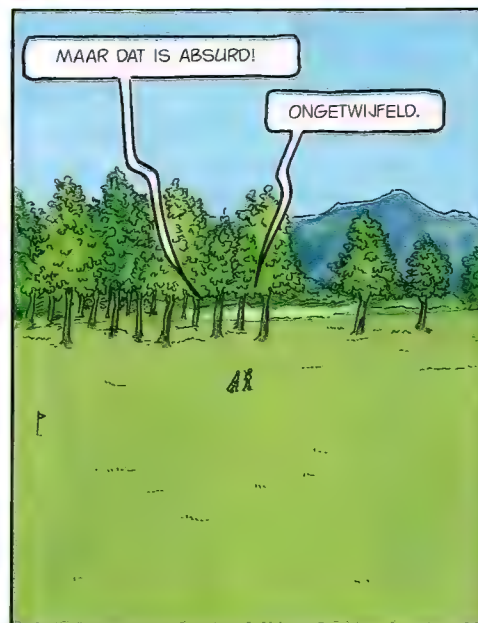


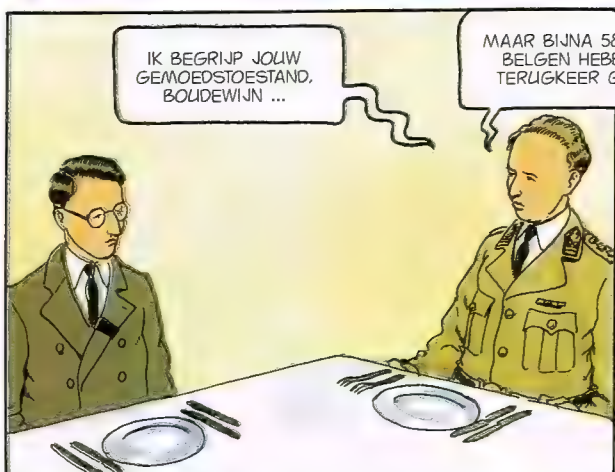
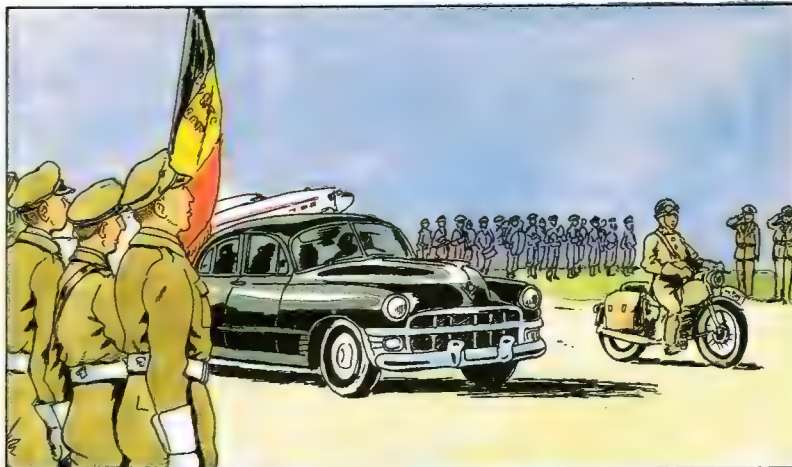
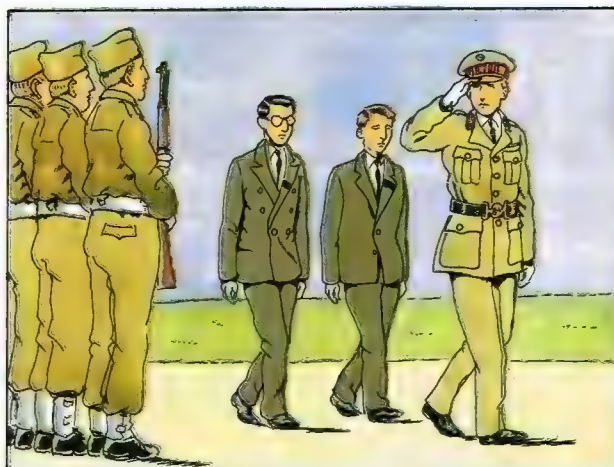
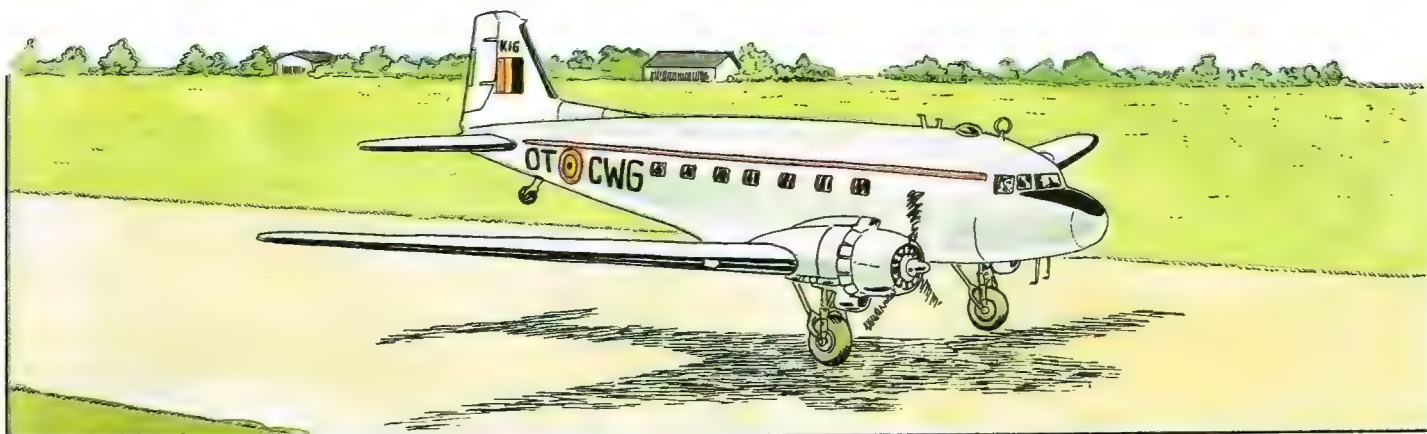
NATUURLIJK NIET ZO GOED ALS VERSE
GROENTEN MAAR BETER DAN NIETS OM ONZE
GEZONDHEIDSTOESTAND TE VERBETEREN.



MAAR, UW HOOGHEID,
WAT DOET U?







MAAR BIJNA 58 % VAN DE
BELGEN HEBBEN MIJN
TERUGKEER GEWENST.

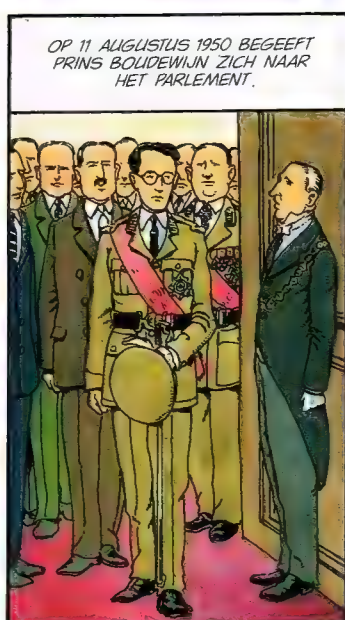
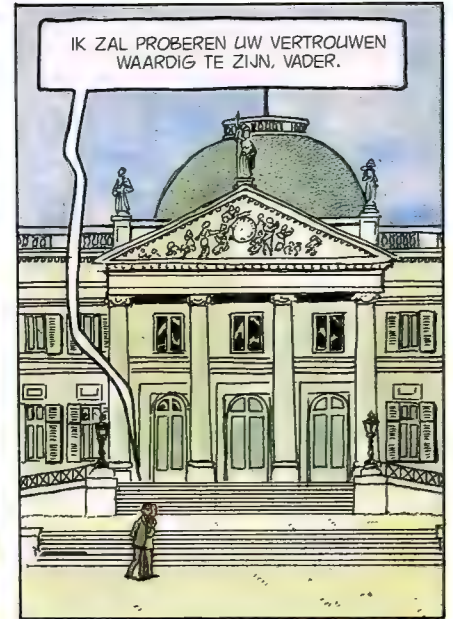


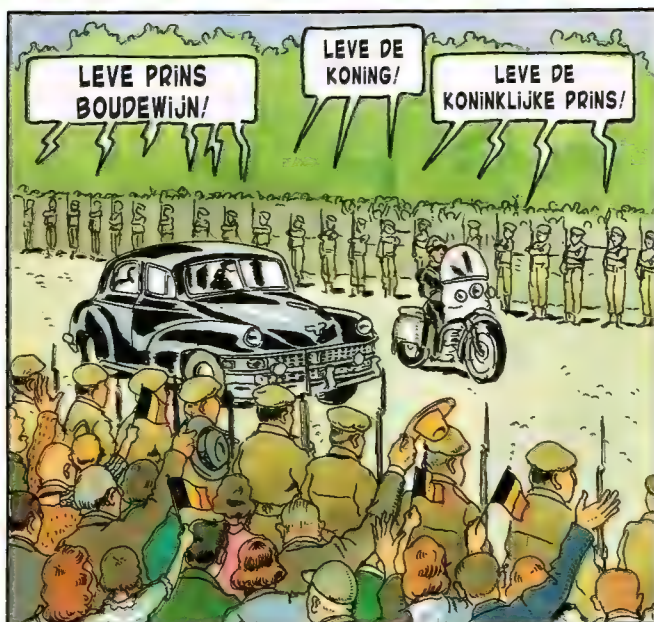
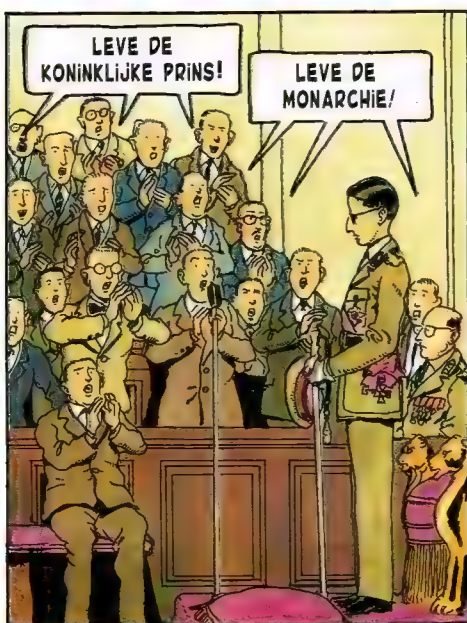
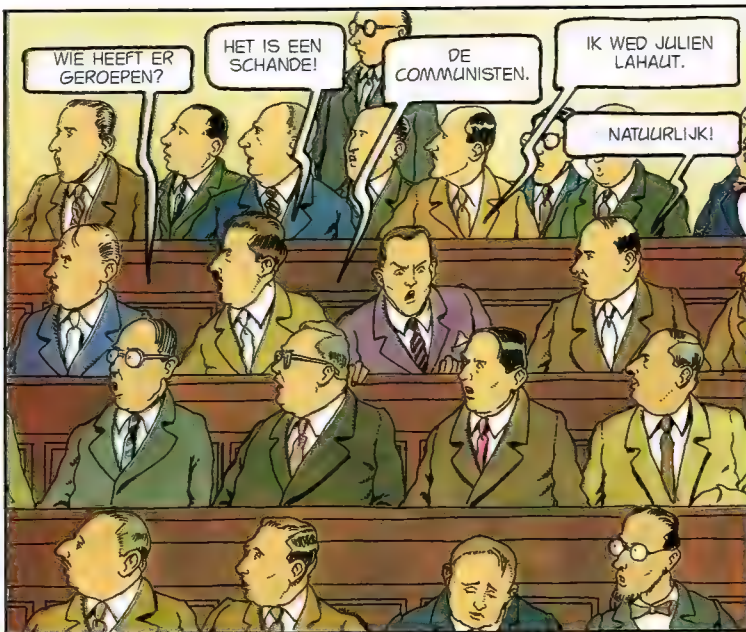


DIE SOMS TOT ZEER GEWELDDADIGE CONFRONTATIES LEIDEN.

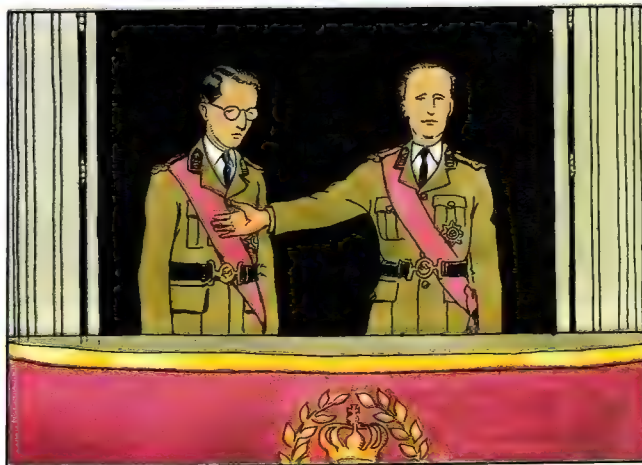






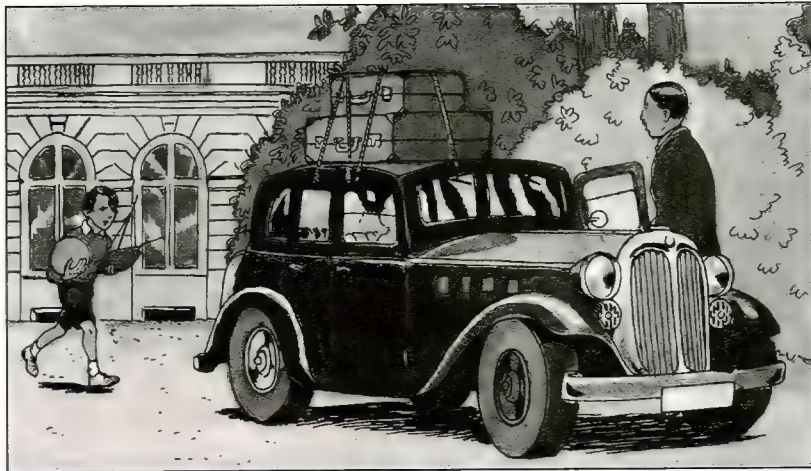






Getuigenis

DE UITTOCHT VAN DE KONINKLIJKE PRINSEN IN MEI '40



Door Mevrouw André Lamarche
geboren Thérèse du Parc Locmaria

DE UITTOCHT VAN DE KONINKLIJKE PRINSEN IN MEI '40

*Door Mevrouw André Lamarche,
geboren Thérèse du Parc Locmaria*

Op 10 mei 1940 werd het merendeel der Belgen wakker gemaakt door bombardementen, totaal verrast door de invasie van de legers van Hitler. Koning Leopold III maakte zich echter nauwelijks enige illusies. Noch omtrent de dreigende uitbreiding van de oorlog over heel België noch over de duur van het conflict. Hijzelf vertrok meteen naar het Groot Hoofdkwartier vermits hij het toezicht op zijn drie kinderen had toevertrouwd aan mijn vader, burggraaf Gatien du Parc Locmaria, gouverneur van prins Boudewijn, hertog van Brabant.

Ik onderstreep natuurlijk het feit dat het "zijn kinderen" - Joséphine-Charlotte, Boudewijn en Albert - waren en niet uitsluitend de erfprins waarvoor mijn vader zorg moest dragen. De Koning die het volste vertrouwen in hem had, had hem daartoe een echte blancovolmacht geschonken.

NORMANDIË 10 MEI '40

Er is nog onlangs geschreven dat er een



Prins Boudewijn en burggraaf Gatien du Parc Locmaria.

eerste traject naar Nieuwpoort voorzien was. Dat is helemaal niet waar. Het was overeengekomen dat de prinsen in Normandië zouden ontvangen worden, meer bepaald in Russy in de Calvados zoals nauwkeurig beschreven door Jean Welkenhuyzen en Jacques Dumont in hun boek "1940 - De grote exodus" (1). Daar moest de grootmoeder van persoonlijke vrienden van Leopold III die er een grote eigendom bezat, hen onthalen totdat er een geschikte residentie gevonden werd.

Het bewijs dat hun vader zich weinig illusies maakte omtrent de duur van het conflict, was dat hij mijn vader opdroeg



De "gasten" van Montal: men onderscheidt onder andere prins Boudewijn, burggraaf Gatién du Parc.

de Heer Paul Paelinck, hun leraar Nederlands en wiskunde, de Heer Jacques Duesberg, hun leraar Frans en geschiedenis, en de Heer Champagne, hun leraar lichamelijke opvoeding mee te nemen.

Daar mijn vader zijn zeven kinderen - mezelf, mijn zus en mijn vijf broers, de twee jongste Baudouin en Léopold werden pas na de oorlog geboren - en zijn echtgenote meenam, de Heer Paelinck zijn jonge echtgenote die enkele maanden zwanger was niet alleen kon achterlaten en de Heer Duesberg - die niet kon rijden en dat aan een vriend de Heer Jean van Zuylen vroeg - zijn vrouw en zijn drie kinderen meebracht, dat er bovendien nog de hofdame van prinses Joséphine-Charlotte, chauffeurs en hun echtgenotes plus de gendarmes van de escorte bij waren, ging het dus om een echte karavaan.

De auteurs van de "grote exodus" die zich met grote nauwkeurigheid, lijkt het, omtrent dit onderwerp geïnformeerd hebben, verzekeren dat wij in twee colonnes gereisd zijn en dat mijn vader samen met de prinsen zonder moeilijkheden in Russy zou aangekomen zijn. Ikzelf was toen veertien jaar oud en ik herinner me dat een wagen van het palais met aanhangwagen ons in de Louizalaan is komen ophalen en dat moeder, haar zeven kinderen en de bagage erin geladen werden. Ik dacht me te herinneren dat we de eerste nacht in Rijsel hebben doorgebracht maar het lijkt in werkelijkheid in Béthune geweest te zijn waar we in een kelder vol met mensen voor vreselijke luchtbombardementen hebben moeten schuilen. Mijn geheugen laat me misschien in de steek hieromtrent maar één scène heeft indruk op mij gemaakt en herinner ik me heel precies : toen we in Normandië waren, is een Franse wagen ter hoogte van de wagen met de prinsen en mijn vader komen rijden en heeft deze doen stoppen. De inzittenden wilden dat prins Boudewijn zou uitstappen maar mijn vader heeft zich daar heftig tegen verzet. De stemmen verhieven zich en ik dacht echt dat het tot een handgemeen zou komen.

Een twist van die aard is iets dat een meisje van 14 niet vergeet. Mijn vader was

altijd heel discreet wat zijn relatie met de koninklijke familie betrof. Ik heb nooit iets durven vragen aan hem daaromtrent. Maar ik ben wel heel formeel wat de aard van deze geweldscène betreft. Sindsdien droeg mijn vader altijd een geladen revolver bij zich. (2)

Hoewel wij slechts een tiental dagen in Normandië gebleven zijn, heb ik er uitstekende herinneringen aan over gehouden. De eigendom was prachtig, net als het weer in de maand mei van '40. Onze gastvrouw en de mensen van het dorp waren heel vriendelijk.

MONTAL 23 MEI'40

De berichten over de oorlog werden evenwel steeds alarmerender. Na de doorbraak in Sedan en de aankomst enkele dagen later van Duitse pantser-colonnes te Abbeville, konden we niet meer in Normandië blijven. We zijn naar het zuiden vertrokken en hebben halt gehouden te Limoges. Volgens de getuigenis van Jacques Duesberg logeerden we er in een rusthuis "dat alle comfort bood : warme douches en baden". Ik herinner me dat ik in een hospitaalbed heb moeten slapen ... Tijdens de reis moesten we eveneens in Poitiers stoppen. Ik ben het niet verge-



Anne du Parc en prins Boudewijn.

ten dat we het hotel verlieten vol met vlooien!

We zijn tenslotte in het kasteel van Montal, dichtbij Saint-Céré, aangekomen. In het begin logeerde onze familie in een naburige eigendom maar ik beken dat mijn herinneringen heel vaag zijn daaromtrent. Ik herinner me daarentegen heel goed dat we in Montal de drie prinsessen gingen vervoegen die reeds in Laken onze speelkameraden waren en dat mijn vader hen nooit alleen liet.



Mijnheer Jean van Zuylen en prins Boudewijn aan het kasteel van Montal.

Daarop is het bericht van de capitulatie gekomen. Wijzelf hebben met verbijstering en woede naar de vreselijke toespraak van Paul Reynaud op de radio geluisterd maar mijn vader had het zo geregeld dat de prinsen die niet zouden horen.

Op slag werden de gendarmes die de erewacht hielden rond het kasteel waar de gasten van de Republiek hun onderkomen hadden, cipiers van echte gevangenen. Toch herinner ik me niet dat ze zich niet correct gedroegen ten opzichte van ons. Ik herinner me wel goed dat we op een zondag de toelating kregen om een mis in Saint-Céré bij te wonen. Tijdens de terug-

keer werd er geschoten op de wagen waar de prinsen en ikzelf in zaten. Er zaten nog sporen van het impact van de kogels op het koetswerk. Ik neem het deze mensen niet kwalijk die al dagen lang door de Franse propaganda "ingepompt" werden dat het débâcle aan het vermeende "verraad" van de Belgen te wijten was.

Mijn vader had de prinsen natuurlijk op de hoogte moeten brengen van de gebeurtenissen. De prinses die wist dat hij nooit tegen haar zou liegen, heeft hem gewoon gevraagd : "Kan je mij zweren dat mijn vader niets verkeers gedaan heeft?" Hij heeft haar dat gezworen en vanaf dat moment was zijzelf en haar broers gerustgesteld. Voor zover ze overigens ooit enige twijfel hadden.

Mevrouw Vanwelkenhuyzen en Mevrouw Dumont hebben heel goed de sfeer beschreven die er in juni 1940 in Montal heerste. Mijn broers Maurice, Philippe, Yves en ikzelf die de speeltijden samen met de prinsen doorbrachten - want hun leraars gingen verder met hun opleiding - werden op het binnenhof van het kasteel opgesloten. Omwille van de vijandigheid van een deel van de bevolking, gecompenseerd door heel hartelijke gebaren van anderen, had mijn vader besloten om de hele groep in het kasteel van Montal

bijeen te brengen dat daarvoor groot genoeg was.

Wat de auteurs van het boek ongetwijfeld niet weten, is dat mijn vader op een bepaalde dag het volgende gerucht te weten kwam : men zou proberen om de erfprins te "eliminieren". Hij besloot dadelijk om mijn broer Philippe in de kamer te laten slapen waar voordien prins Boudewijn geslapen had. Waarmee ik bedoel dat zijn toewijding voor de erfprins zover ging dat hij zelfs bereid was om één van zijn zonen voor hem op te offeren.

Men heeft me dikwijls gevraagd of de regering Pierlot het contact met de koningskinderen heeft proberen te behouden. Ik weet dat er iemand was die kwam, dat hij zeer vriendelijk was maar ik herinner me zijn naam niet meer. (3)

SPANJE 19 JUNI' 40

Omdat de Duitsers steeds verder in Frankrijk drongen, besloot mijn vader om te vertrekken. Wij moesten eerst door Spanje reizen om ons naar Portugal te begeven. Ik herinner me nog dat we halt hielden te Biarritz omwille van het geweldig onweer dat er tijdens de nacht losbrak. Het was angstaanjagend.

Maar de volgende morgen ondervond



Prins Boudewijn, prinses Josephien-Charlotte en prins Albert te San Sebastian.

onze groep geen enkele moeilijkheid om de Spaanse grens over te steken. Wij zijn een bepaalde tijd in San Sebastian gebleven. Ik weet dat mijn vader steeds meer heeft moeten bemiddelen om van de Spaanse autoriteiten de toelating te verkrijgen voor de groothertogelijke familie van Luxemburg die al meerdere dagen aan de grens vastzat, God weet waarom, om het Spaanse grondgebied te mogen betreden. Hij is er uiteindelijk in geslaagd zonder er natuurlijk aan te twijfelen dat hij de toekomstige echtgenoot van prinses Joséphine-Charlotte en haar familie een grote dienst bewezen had.



Prins Boudewijn en prins Albert te Cernion.

Baron Paelinck heeft over een excursie gesproken die ons naar Zurmaior bij de schilder Zualaga bracht. Naar wat mijn vader gezegd heeft, was er sprake van om daar te gaan wonen. De schilder was inderdaad een persoonlijke vriend van koning Leopold III en stelde zijn villa ter beschikking van zijn kinderen en hun gevolg. Maar mijn vader voelde zich niet veilig in Spanje. Franco was Hitler natuurlijk erkentelijkheid verschuldigd voor diens hulp tijdens de burgeroorlog. Mijn vader was verantwoordelijk voor de koningskinderen en vreesde dat deze het voorwerp zouden vormen van een overeenkomst tussen de Francogezinden en de Nazi's. Hij

was ook meer dan ooit vastbesloten om naar Portugal te gaan. Men heeft geschreven dat dit was om vervolgens naar de Verenigde Staten te vertrekken. Wat mij betreft, vrees ik dat het Engeland was waar hij ons wilde naar toe brengen, allemaal voordat de oorlog uitbrak.

Hoe het ook zij, mijn vader had alle maatregelen getroffen om in afzonderlijke groepjes naar Portugal te reizen en had zelfs het akkoord van de Spanjaarden gekregen.

U moet weten dat de Spaanse overheid ons een strand ter beschikking had gesteld te San Sebastian. Wij konden er niet alleen in alle vrijheid spelen maar het was de enige plaats waar de "groten" elkaar konden spreken zonder het gevaar te lopen gehoord te worden. Het is op dit strand, beschut tegen indiscrete oren en onder het zegel van de absolute geheimhouding dat mijn vader diegenen op de hoogte bracht die aan deze expeditie moesten deelnemen, met name Jacques Duesberg. De leraar Frans en geschiedenis beging de fout, die hij zelf toegegeven heeft, om er met zijn echtgenote over te praten in hun hotelkamer. Deze was, zoals we later te weten kwamen, uitgerust met microfoons en het hotel zat vol met Duitse spions of mensen die door hen betaald werden.

TERUGKEER NAAR BELGIË 2 AUGUSTUS'40

Vanaf de volgende dag hebben de Francogezinde autoriteiten op slag geëist dat wij van ons plan om te vertrekken, zouden afzien. Ik weet niet op grond van welke onderhandelingen maar er werd overeengekomen dat we naar België zouden terugkeren.

Ik zal dat beeld nooit vergeten : op de brug van Bidassoa aan de Frans-Spaanse grens moest een Duits detachement de honneurs waarnemen. Aan het hoofd ervan stond kolonel Kiewitz, de "gevangenisbewaarder" van de koning te Laken. Toen de prinses dat zag, heeft zij eerst geweigerd om uit de wagen te stappen. Ze heeft er zich spoedig moeten bij neerleggen. Kiewitz die de hitlergroet bracht, is dan naar de erfprins toegestapt en heeft hem gezegd : "Excellentie, in naam van de Führer heet ik u welkom op het grondgebied van het Grote Duitse Rijk". Boudewijn was nog maar tien jaar oud. Hij balde zijn vuisten met zoveel kracht dat er bloed aan zijn nagels hing ...

CIERGNON JANUARI'41

Wij zijn zonder moeilijkheden in Brussel aangekomen en daar het het tra-



Prins Boudewijn aan het werk.

ditionele begin van de grote vakantie was, heeft koning Leopold III mijn vader gevraagd zijn kinderen naar Ciergnon te vergezellen. Wij zijn allen naar de Ardennen vertrokken en hebben een villa voor ons dichtbij het kasteel gevonden. Tijdens de schoolperiode kwamen de prinsen terug naar Brussel maar brachten hun vakantie altijd in Ciergnon door. Wij zijn hun vertrouwde kameraden gebleven. Vervolgens is prins Boudewijn dan bij een "meute wolfjes" onder de leiding van Henri Briffaut gegaan en zagen we hem iets minder maar toch nog regelmatig.



Bouw chalet te Ciergnon.

Het is gedurende een verblijf in Ciergnon dat wij samen een chalet in het grote woud gebouwd hebben. De koning had de wens geuit dat zijn kinderen in staat zouden zijn om handarbeid uit te voeren. Maar zijn besluit ging samen met de bezorgdheid om een schuilplaats te bouwen voor de neergeschoten geallieerde piloten die aan de waakzaamheid van de Duitse soldaten hadden kunnen ontsnappen en in het gebied rondtrokken. Dit paviljoen heeft voor velen een onderdak geboden evenals voor ontsnapte gevangenen of verzetstrijders. De Duitsers hebben nooit het bestaan van deze schuilplaats die nog altijd bestaat, vermoed.

Tijdens deze hele periode evenals tijdens de exodus heeft mijn vader steeds kunnen rekenen op de toewijding en het buitengewone plichtsbef en terzelfdertijd de humor van Paul Paelinck. Ik denk te

mogen stellen dat zij met hun tweeën een grote rol gespeeld hebben in de opleiding van de prinsen. De Heer Paelinck werd de secretaris van koningin Fabiola en ging verder met al zijn kwaliteiten ten dienste van de koninklijke familie te stellen. Zozeer zijn verheffing tot de adelstand mij verheugd heeft, zozeer heeft zijn dood mij verdriet.

DEPORTATIE NAAR DUITSLAND 7 JUNI 44

Na de landing in juni 1944 werd koning Leopold III en zijn familie naar Duitsland gedeporteerd. Eens te meer heeft mijn vader de koningskinderen vergezeld maar wijzelf zijn in België moeten achterblijven. Onze vader heeft ons de verschrikkelijke momenten verteld die ze er beleefd hebben. Hun wachters van de Wehrmacht werden afgelost door SS'ers die tot alles in staat waren. Het "kasteel" van Hirschstein had helemaal niets weg van een buitenresidentie. Het was een vesting die door hoge hekkens en prikkeldraadversperring omringd was en waar aan de ene kant een concentratiekamp lag waar de gevangenen slecht behandeld en soms zelfs gefolterd werden. Alle moeite werd gedaan om de koningskinderen op een afstand van deze afgrijselijkheden te houden die hen voor altijd hadden kun-

nen traumatiseren. Er was net genoeg om te eten. Niemand behalve Hitler en Himmler wist waar de koninklijke familie zich bevond.

Als gevolg van de opmars van de geallieerden besloten de wachters tot evacuatie. Zij zijn naar een "ongekende bestemming" vertrokken. De koning, de prinses van Rethy en mijn vader werden ongetwijfeld gekweld door het precedent van de moordpartij van de Russische keizerlijke familie. Mijn vader dacht er dikwijls aan maar niemand sprak er ooit over.

Ze kwamen allemaal in een chalet in Strobl, Oostenrijk terecht.

DE BEVRIJDING 7 MEI 1945

Nogmaals kreeg mijn vader het gevoel dat de SS'ers die hen bewaakten, hen liever hadden afgemaakt dan hen aan de geallieerden over te geven. Toen het lawaai van de gevechten naderbij kwamen, heeft

mijn vader besloten alles op alles te zetten. Onder de neus van de SS'ers kroop hij 's nachts over een hekwerk met prikkeldraad, stak een mijnenveld over en slaagde erin om bij een Amerikaanse patrouille aan te sluiten. Of het nu aan de goddelijke voorzienigheid of aan het toeval moet toegeschreven worden, het was in elk geval een echt mirakel. Hij werd naar een commandopost gebracht waar er gelukkig geen minuut getalmd werd om instructies van hogerhand te vragen toen van de aanwezigheid van de koning en zijn familie gesproken werd. Men haastte zich onmiddellijk met pantserwagens naar het chalet waar de SS'ers geen weerstand boden, verrast als ze waren door de plotse-linge inval van de G.I.'s en door de omvang van hun gevechtsmiddelen.

Het is een episode waarover naar mijn weten nog nooit gesproken is en mijn vader, altijd zeer modest, bijzonder discreet was. Ik kan er echter wel de authenticiteit van verzekeren.

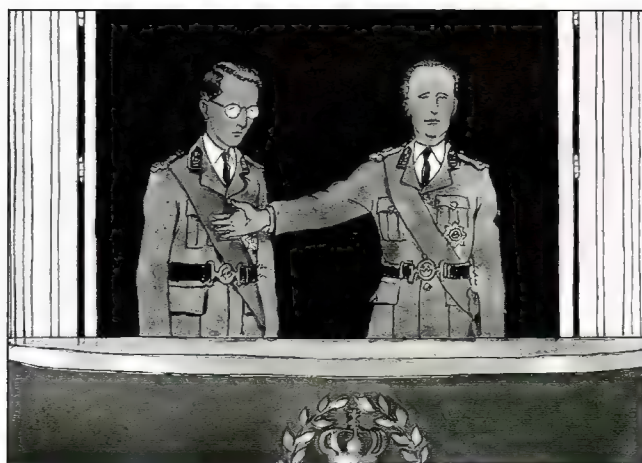
Voetnoten:

(1) *editions Duculot et RTBF - 1983.*

(2) Vanwelkenhuyzen en Dumont spreken in hun boek over een incident dat op 23 mei tijdens het vertrek uit Russy naar de Lot zou voorgevallen zijn. De Franse autoriteiten zouden de prins in een pantserwagen hebben willen doen instappen en de burggraaf du Parc zou zich daartegen verzet hebben (p. 176).

(3) Het betreft volgens Vanwelkenhuyzen en Dumont (p. 243-244) Marcel-Henri Jaspar die als minister van volksgezondheid belast was met het lot van de vluchtelingen.

Chronologische Mijlpalen



Door Yolande Pierrard

4 NOVEMBER 1926

De toekomstige koning Leopold III huwt Astrid, prinses van Zweden.

7 SEPTEMBER 1930

Boudewijn, Leopold, Albert, Charles, Axel, Maris, Gustave de Saxe-Cobourg-Gotha wordt geboren in Stuyvenberg terwijl België zijn honderdjarig bestaan viert.

11 OKTOBER 1930

Dooptfeest van de jonge Prins in Saint-Jacques sur Coudenberg.

16 SEPTEMBER 1933

Eerste openbare verschijning tijdens de tewaterlating van de veerboot "Prins Boudewijn" op de scheepswerven van Hoboken.

17 FEBRUARI 1934

Dodelijk ongeluk van koning Albert I te Marche-les-Dames.

23 FEBRUARI 1934

Leopold III legt de grondwettelijke eed af en wordt de vierde Koning der Belgen.

6 JUNI 1934

Geboorte van een broertje: de toekomstige Albert II.

29 AUGUSTUS 1935

Zijn moeder, koningin Astrid wordt het slachtoffer van een auto-ongeval in Kussnacht, Zwitserland. De familie verlaat Stuyvenberg waar de herinneringen te sterk zijn voor Leopold III en vestigt zich in het paleis te Laken.

JANUARI 1936

Aankomst op het paleis van Marguerite de Jong, die prinses Joséphine-Charlotte bij

haar aankomst "Juffrouw" noemt. Aan deze jonge Hollandse werd opgedragen om de prins Nederlands te leren en vooral hem zijn glimlach te bezorgen.

SEPTEMBER 1936

De burggraaf Gatien du Parc wordt tot gouverneur benoemd van de jonge Boudewijn die zijn schooljaren begint. Rondom hem worden enkele speeldkameraden uit verschillende sociale milieus verzameld (Philippe du Parc, Robert Pirenne, de kinderen van Meeus en van Ursel).

1938

De Prins wordt lid van een groep Brusselse en Antwerpse welpjes. Deze ervaring zal hem voor het leven tekenen en later, tijdens de oorlog, wordt hij de "Loyale Eland" voor de scouts.

2 MAART 1939

De prins woont in Rome de kroning van paus Pius XII bij. Tijdens zijn verblijf in Italië wordt hij voor de eerste keer geconfronteerd met de eerbewijzen aan zijn stand.

10 MEI 1940

Boudewijn en zijn familie worden om 5 uur 's morgens gewekt door de explosie van verschillende bommen en door het lawaai van sirenes. Dan begint de exodus voor de koninklijke prinsessen die vergezeld worden door burggraaf Gatien du Parc en diens familie. Zij verblijven een tiental dagen in Russy dichtbij Bayeux, op 23 mei begeven ze zich dan naar de burcht van Montalm in de Lot. Daar vernemen ze via de radio op 28 mei 1940 de capitulatie van het Belgisch leger.

19 JUNI 1940

Vertrek naar Spanje waar ze in het hotel Marie-Christine in San Sebastian verblijven. Daar worden de lessen opnieuw hernomen.

2 AUGUSTUS 1940

Terugkeer van de kinderen naar Laken die dan door de mannen van de Wehrmacht bewaakt worden.

JANUARI 1941

De burggraaf du Parc vertrekt naar het kasteel van Ciergnon in de Ardennen met Boudewijn en Albert, spoedig vervoegd door enkele kameraden. De lessen beginnen opnieuw met Paul Paelinck voor de lessen wiskunde, wetenschappen en Nederlands, Georges Gérardy voor Frans, Latijn en geschiedenis. Priester Scheyven komt hen lessen godsdienst geven. Om de twee weken komen ze naar Laken terug om hun vader te bezoeken.

7 DECEMBER 1941

Kardinaal Van Roey kondigt België het huwelijk van Leopold III met Lilian Baels aan dat plaatsvindt op 11 september. De kinderen vervoegen de Koning in Stuyvenberg samen met hun leraars en klasgenoten.

MEI 1944

De militaire gebeurtenissen volgen elkaar snel op en Leopold III neemt de kinderen voor meer veiligheid mee naar Ciergnon.

6 JUNI 1944

Landing van de geallieerden in Normandië. De volgende dag wordt Leopold III naar Duitsland gedeporteerd, spoedig gevolgd door zijn echtgenote en de kinderen.

11 JUNI 1944

Zij komen aan in het fort van Hirschstein in Duitsland. Om tegen de wanhoop te vechten die de moeilijke omstandigheden van gevangenschap met zich mee brengen, legt de Koning een strikt uurrooster en een onberispelijk uniform op en wordt hij studieperfect van de kinderen.



Prinses Josephien-Charlotte en prins Boudewijn.

7 MAART 1945

Overplaatsing naar Strobl in Oostenrijk.

7 MEI 1945

De koninklijke familie wordt aan het zevende Amerikaanse leger overgeleverd die de villa Auhof in Sankt-Wolfgang opeist om hen te herbergen. Leopold III verklaart aan de Belgische regering dat hij klaar is om terug te keren maar de politieke partijen en heel België zijn verdeeld over zijn terugkeer: het is de Koningskwestie.

1 OKTOBER 1945

Daar de koninklijke familie uit redenen van politieke onrust niet naar België kan terugkeren, vestigen ze zich te Prégny op de Zwitserse oever van het Lémanmeer in een villa met de naam "Le Reposoir". Daar spant Boudewijn zich in om de verloren tijd op het vlak van het schoollopen in te halen: hij studeert enkele maanden aan het inter-

naat van Rosey vooraleer de lessen van het Calvin-college in Genève als gewone leerling te volgen. Om hem te helpen door de middelbare school te komen, roept Leopold III de Heren Gérardy en Paelinck terug.

JANUARI 1949

Reis naar Cuba.

VAN 28 FEBRUARI TOT 1 APRIL 1949

Reis naar de Verenigde Staten.

8 FEBRUARI 1950

Stemming over het wetsontwerp van 27 oktober 1949 dat een volksstemming invoert.

Leopold III verklaart dat hij zijn plaats aan Boudewijn zal afstaan indien hij niet 55 % "ja-stemmen" krijgt.

12 MAART 1950

Volksstemming : 57.68 % ja-stemmen. De Koning krijgt de meerderheid achter zich maar de stemming brengt belangrijke verschillen aan het licht tussen Vlaanderen waar meer dan 70 % van de bevolking ja stemde, en Brussel en Wallonië waar de stemming minder gunstig verliep (51,68 % en 57.89 % "nee-stemmen").

4 JUNI 1950

Verkiezingen die een homogene katholieke regering onder Duvieusart aan de macht brengen die op 20 juli 1950 de terugkeer van de Koning naar Brussel vraagt na de stemming van het einde

van de onmogelijkheid om te regeren door de voltallige kamers.

22 JULI 1950

Leopold III vergezelt Boudewijn en prins Albert die naar België terugkeren. Maar deze terugkeer brengt opnieuw chaos in het land teweeg : gewelddadige stakingen die de troonafstand van de Koning eisen, breken in het hele land uit.

30 JULI 1950

In Grâce-Berleur kost een van de gewelddadigste betogingen het leven aan drie betogers.

1 AUGUSTUS 1950

Om de kalmte terug in het land te brengen, vraagt Leopold III aan de regering en het parlement om een wet te stemmen die de macht aan zijn zoon overdraagt. Deze werd op 10 augustus door de voltallige kamers gestemd.

11 AUGUSTUS 1950

De koninklijke Prins legt de grondwettelijke eed af terwijl een stem zich in de menigte verheft en "Leve de republiek" roept.

16 JULI 1951

Leopold III doet troonsafstand wanneer hij ziet dat zijn zoon de kalmte rondom hem heeft kunnen terugbrengen.

17 JULI 1951

Boudewijn wordt de vijfde koning der Belgen door nogmaals de grondwettelijke eed af te leggen voor de voltallige kamers.

© 1994 - Bernard Coppens, Benoît Despas
en Hélyode Editions A.D.N. n.v.
Sint Pieterstraat 58
B-1000 Brussel
Tel : 32-2-211 27 33
Fax : 32-2-223.13.11
Fotos : privaat collectie
ISBN : 90-5415-012-2
D/1994/5967/13

BOUDEWIJN

DE GLIMLACHENDE KONING

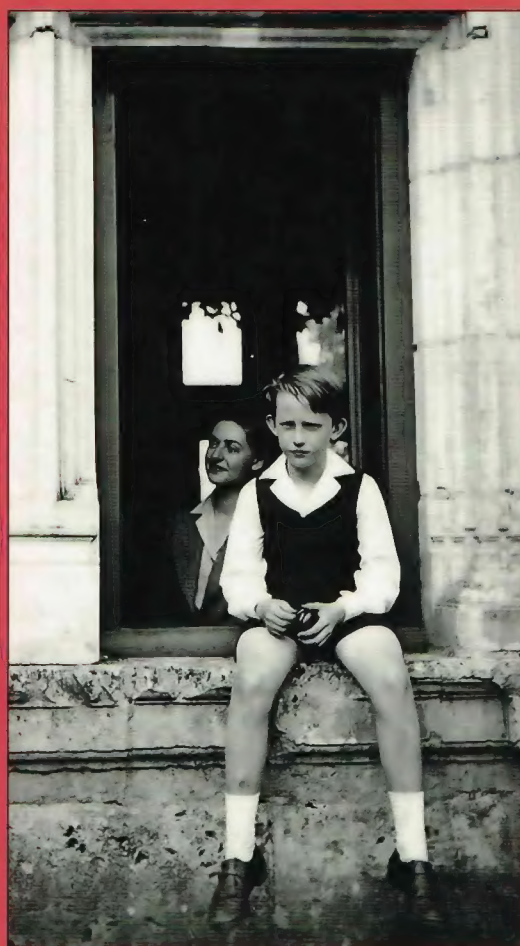
1930-1951

De kinderjaren van de vijfde Koning der Belgen die zich bij iedereen geliefd wist te maken en zo de eenheid van zijn land symboliseerde, zijn dikwijls slecht gekend. Zijn geboorte in 1930, het jaar van de feestelijkheden omwille van het honderdjarig bestaan van België, was er een eerste voorteken van.

Dit prachtig stripverhaal wil op een eenvoudige manier de vreugde en het verdriet van de jonge prins vertellen die heen en weer geslingerd werd door de wens om een kind "van aan de overkant" te zijn, een kind zoals alle andere, en de noodzaak om zich voor te bereiden op zijn toekomstige functie als koning met alle eisen inzake strengheid en zelfopoffering die dat met zich meebrengt.

Zijn hele kindertijd die door tragische gebeurtenissen gekenmerkt werd, heeft zijn persoonlijkheid van uitzonderlijke koning mee gevormd.

Aan dit beeldverhaal is een unieke getuigenis gevoegd over de exodus van de koninklijke prinsen in mei 1940 en een chronologie van de gebeurtenissen tussen 1930 en 1951.



ISBN 90-5415-012-2

